

Nr. 39 - Persillekræmmeren - 2006

Peder Sandahl Skov: Erindringer

Smedemester Peder Sandahl Skov (1919-2006) har skrevet sine erindringer under titlen "Fra Socialistunge til fhv. smedemester". Det er blevet til en interessant og oplysende bog på 114 sider (udgivet på eget forlag), der skildrer skiftende tider i perioden 1922-1999. Bogen kan lånes på Stensballe Lokalhistoriske Arkiv.

Perioden, 1953-1981, hvor Skov var smedemester i Serridslev, findes af interesse for Stensballe-området. I det følgende bringes et par korte uddrag.

Peder Sandahl Skov i færd med reparation af vindfløjen på Vær kirke, 1973.

CAK på vindfløjen står for: Charlotte Amalie Krag (Griffenfelds datter), der var gift med baron Frederik Krag på Stensballegaard. Tallet 1764 referer til året for vindfløjens opsætning.

Smedjen i Serridslev

Efter 5 års virksomhed med gode resultater i egen smede-virksomhed i Klovborg søgte Peder Sandahl Skov større udfordringer, idet landbruget var inde i en voldsom mekaniserings-udvikling. Valget faldt på Serridslev. Her lå smedjen godt, direkte ud til den dengang meget trafikerede vej Horsens-Århus, og der var mange landbrug. Prisen var høj - 50.000 kr. med 20.000 kr. i udbetaling. Især udbetalingen var høj. Der var ansat 2 lærlinge og 1 fast svend.

Den 1. februar 1953 stod Peder Sandahl Skov (34 år) med hustruen Inger, børnene Ritta og Flemming på adressen Seridslevvej 17. Et nyt og virksomt kapitel i familiens liv var begyndt.

Som forretningen så ud i 1971.

Forretning i 33 år

Værkstedet lukkede op kl. 7.30, så der var tryk på fra starten. Pladsen foran smedjen var fyldt op med flyttegods, der var dækket af nattens sne. Vi måtte alle hjælpe hinanden med at få det hele på plads både ude og inde. I værkstedet var der heldigvis en esse og lidt kul, så der kunne tændes op og lune lidt - troede jeg. Men der manglede ca. 40 små ruder i vinduerne og kun halvdelen af loftet var dækket med brædder, og da der også manglede understyngning af tagstenene, var der en perfekt udluftning døgnet rundt. I beboelsen var det ikke bedre, snarere værre. Der var 3 måneder tilbage af vinteren!

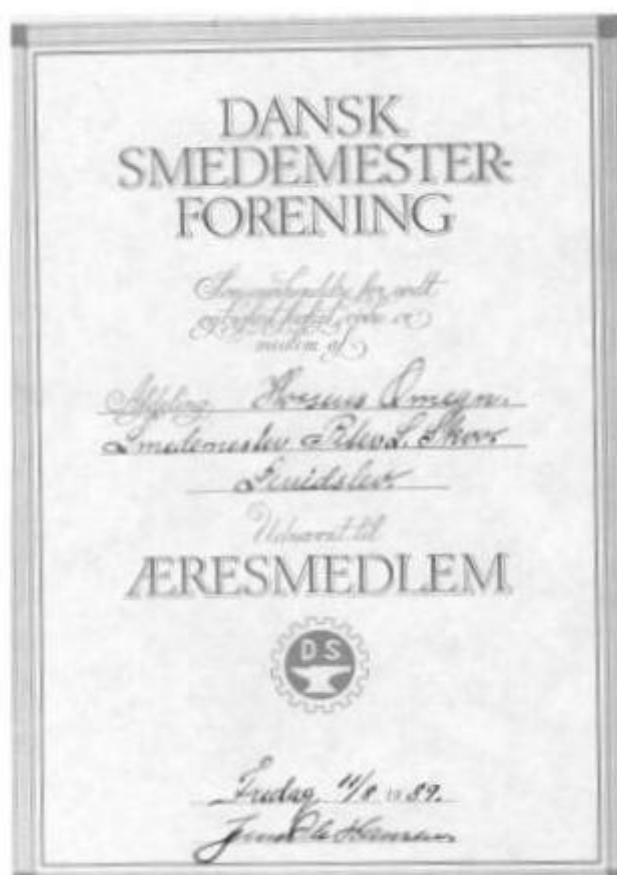
Beboelsen fik vi efterhånden moderniseret, radiatorerne blev flyttet til ydervæggene, komfuret blev udskiftet med en køkkenkedel, og så en pumpe på anlægget. Der blev også sat et gaskomfur osv.

I Klovborg lavede vi stålvinduer til stalde, og det fortsattes i Serridslev. Mange stalde i Horsens opland fik vinduer herfra, og de fleste vinduer, der blev brugt på Alrø, kom

herfra. Men kun en tid, så holdt den produktion op, men det var heldigvis ikke det eneste, vi kunne lave. Der var meget andet. Landbrugets mekanisering var langt fra overstået, og byggerier af alle arter blomstrede op, både i privat og offentligt regi.

I 1961 byggede vi til ved siden af det bestående værksted. Vi fik den dobbelte plads og højere til loftet, så sneploven kunne løftes op ved reparation inde i værkstedet. Før måtte ploven repareres udenfor. Det var virkelig en lettelse at komme i hus med den plov - og med så meget andet. Pladsen udenfor værkstedet blev fyldt op med ral, så den var til at gå på og kunne bruges til at stille nye redskaber frem på. Der blev solgt mange aflæssevogne, grønthøstere og radrensere. Der var også cykelværksted med handel. Knallerter blev der solgt en del af. Shell-tanken må ikke forglemmes. Den var dengang en høj firkantet model med håndbetjent vingepumpe og en lille trappe for at nå pumpen. Den blev hurtigt skiftet ud med 2 elektriske pumper og moderne standere. At sælge benzin var en god biindtægt, men det krævede, at der altid var nogen hjemme til at ekspedere, - og det var Inger. Det var også hende, der passede det daglige regnskab samt passede børn, hus og have. Hun kunne også ekspedere værkstedets kunder og finde alt muligt frem. Der var bare gang i forretningen.

Arbejde var der nok af. Der var brug for et lokale til at stille nye og reparerede landbrugsmaskiner ind i. Vi byggede en ny hal, der dog endte som et autoværksted. Min søn Flemming kom hjem og gik i gang med reparation af biler og traktorer, og fik med det samme godt med arbejde og solgte en del biler.

Æresdiplom i 1989.

Værkstedets arbejdsområde var stort. Eksempelvis var reparation af en vindfløj på et kirkespir noget kun få kommer ud for. Vi fik dette arbejde, da Vær kirke skulle restaureres i 1973. Også kirkegårdslågen blev nænsomt restaureret og udvidet med en sidelåge. Låsen er helt i egen konstruktion, den er både pæn og effektiv. Ved Serridslev kirke fik vi arbejde med nyt varmeanlæg, den gamle koksovn havde længe været defekt. Det var på høje tid. En søndag formiddag blev præsten kulilteforgiftet. Det var tæt på at koste ham livet.

I 1976 var det slut med udvidelser. Den ene forretning efter den anden i Serridslev lukkede. Skolen var lukket for flere år siden, den blev derefter anvendt i nogle år som træskofabrik, senere som 3 møbelfabrikker med skiftende held, landsbyens gårde blev nedlagt eller sammenlagt, og der var næsten ingen folk på gårdene. Der blev tomt, da de unge mennesker forsvandt. Det store fremskridt havde sin pris – og den var høj. Hele den udvikling eller afvikling gav godt nok arbejde på værkstedet, men det var anderledes. Vi savnede "dengang", da kunderne havde tid til at snakke og ordne "verdenssituationen".

I 1980 lukkede nabokollegaen, Anders P. Tjerrild, sin forretning i Rådved. Han fik lyst til at købe vores forretning. Vi valgte at sælge og flyttede 1. juni 1981 i eget hus på adressen Blældvej 9, Serridslev. Det var forbi efter 33 år som selvstændig. Det var gået godt takket være Ingers hjælp.

Anders P. Tjerrild fortsatte forretningen indtil 2003, hvor han gik på efterløn. Smedeforretningen er i dag omdannet til privatbolig.

I dag er der privatbolig på Serridslevvej 17, 2006.